Ἐν Ἱ. Μονῇ Ξηροποτάμου 7. Σεπτεμβρίου 1927.

Φίλτατέ μοι Κύριε Ἀθανάσιε χαῖρε.

Διά τῆς παρούσης μου σπεύδω νά ἐρωτήσω περί τῆς ποθητῆς μοι ὑμετέρας ὑγείας· καί δεύτερον σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἐγώ τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ Ὑψίστου ὑγιαίνω καί μέχρι τῆς παρούσης ὥρας. Πρό πολλοῦ ἐπεθύμουν νά μοῦ γράψετε, πῶς περνᾶτε, ἀλλά δυστυχῶς δέν ἔλαβον ἐπιστολήν σας· καί πῶς φαίνεται ὅτι μέ ἐλησμονήσατε ὅλως.

Τούς ἐγκαρδίους ἀσπασμούς προσφέρετε εἰς τήν Κυρίαν Εὐφημίαν καί εἰς τά τέκνα σας· ἰδιαιτέρως δέ εἰς τόν υἱόν σας Κ. Ἰωάννην· ἐπίσης τούς ἀσπασμούς εἰς τόν Κύριον Πέτρον [illegible] καί λοιπούς φίλους.
εἰς τόν Κ. Χρῖστον ἔστειλα μερικά πράγματα, μεταξύ τῶν ὁποίων ἔστειλα καί πρός ὑμᾶς μικρόν τι δῶρον δι' ἐνθύμησιν. [illegible] ἐπειδή ὅμως ἐπληροφορήθην τί ἀφῆσαν [illegible] εἰς τήν Θεσσαλονίκην εἰς τό σπίτι τοῦ Ἐπιτρόπου Δρόσου. καί ἄν ἐάν δέν τά ἔστειλε, φροντίσατε νά τά παραλάβετε. [illegible] ὅτι τά ἔχω στείλη ἀπό τάς (3) Αὐγούστου. καί νά μοῦ γράψετε.

Ἐπί τούτοις Διατελῶ ἀσπαζόμενος ἐγκαρδίως

ὁ φίλος σας
[illegible] Τιμόθεος Μοναχός Ξηροποταμηνός